

ค า ถ า กั น ยั ก ษ์ ต อ น ที่ (๒)

ข้าแต่พระผู้เป็นบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าขอ
นอบน้อมแด่พระองค์ ข้าแต่พระอุดมบุรุษ ข้าพระพุทธเจ้า
ขอนอบน้อมแด่พระองค์ ขอพระองค์ทรงตรวจดูมหาชนด้วย
พระญาณอันรอบรู้ แม้พวกอมนุษย์ก็ถวายบังคมพระองค์
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวายบังคมพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ
ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๔

การดำรงภาวะความเป็นมนุษย์ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์นั้น ยากยิ่งกว่าการที่จะได้บังเกิดเป็นมนุษย์ เพราะจะต้องดำรงตน ให้อยู่รอดปลอดภัย จากภัยในชีวิตและภัยในอบายภูมิ เมื่อเกิด มาเป็นมนุษย์แล้ว ต้องรู้จักประคับประคองตนให้ตั้งมั่นในสัมมา- ติวัตร เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง สัมมาติวัตรจะหนักแน่นมั่นคง ต้องเกิดจากใจที่บริสุทธิ์ผ่องใส ไม่มีกิเลสมลทินทั้งหลายมา เจือปนให้เกิดความเห็นผิด ซึ่งต้องเป็นใจที่หยุดนิ่งได้สมบูรณ์ที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ หากเป็นเช่นนี้ ความเห็นของเราย่อม จะถูกต้องสมบูรณ์ไปด้วย

มีวาระแห่งภาษิตใน อาฏานาฎียสูตร ความว่า

“ข้าแต่พระผู้เป็นบรมศาสดาโนย ข้าพระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระองค์ ข้าแต่พระอุดมบุรุษ ข้าพระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระองค์ ขอพระองค์ทรงตรวจดูมหาชน ด้วยพระญาณอันรอบรู้ แม้พวกอมนุษย์ก็ถวายบังคมพระองค์ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวายบังคมพระพุทธเจ้า ผู้ประเสริฐ ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ”

นี่เป็นคำกล่าวนอบน้อมของท้าวเวสสุวรรณหาราช ที่มี ต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยความเคารพอย่างสูงสุด เมื่อครั้ง ก่อน หลวงพ่อเล่าถึงตอนที่ท้าวเวสสุวรรณกล่าวบทที่เรียกว่า

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๕

อาณานาฎิยรักษ์ ซึ่งมนต์บทนี้เป็นมนต์ที่เกี่ยวกับการกล่าวสรรเสริญคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ดับขันธปรินิพพานไปแล้วในอดีตที่ผ่านมา ทำเวสสวัณกล่าวบทนี้ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า เพื่อเป็นบทที่เหล่าพุทธสาวกควรจำไว้เป็นเกราะป้องกันภัยจากเหล่ายักษ์ผู้เป็นบริวารของท่าน

*เรื่องราวของท้าววิรุฬหก ซึ่งเป็นหนึ่งในมหाराชทั้งสี่นั้น ทรงปกครองพวกกุมภันท์ทางด้านทิศทักษิณ พระองค์ทรงโปรดปรานการฟ้อนรำขับร้องมาก ท้าววิรุฬหก็มีโอรสมากถึง ๙๑ พระองค์ และมีพระนามเดียวกันว่า อินทะ ทุกพระองค์ล้วนแต่มีพลังกำลังมาก เมื่อท้าววิรุฬหกและพระโอรสเห็นพระพุทธเจ้าแล้ว ก็พากันถวายบังคมพระพุทธรองค์

ทางด้านทิศปัจฉิมเช่นกัน มีท้าววิรูปักษ์ปกครองพวกนาค พระองค์เองทรงโปรดปรานการฟ้อนรำขับร้องมาก และทรงมีโอรสมากถึง ๙๑ พระองค์ ซึ่งมีพระนามเหมือนกันหมดว่า อินทะ เมื่อท้าววิรูปักษ์และโอรสได้เห็นพระพุทธเจ้าผู้เบิกบานแล้ว ผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์ ต่างพากันถวายบังคมพระพุทธเจ้าแต่ไกล นี่เป็นเหตุให้ท้าวมหाराชทั้งหลายได้มหา-

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๖

สมบัติทิพย์ที่ละเอียดประณีต ไม่ว่าจะเป็นยานช้าง ยานม้า
ยานทิพย์ ปราสาททิพย์ เป็นต้น

ส่วนท้าวเวสสุวรรณพระองค์นี้ปกครองเมืองวิสาขนาอยู่
ทางทิศอุดร พระองค์มียักษ์ชั้นหัวหน้า ๑๐ ตนคอยช่วยสอดส่อง
ดูแลบรรดายักษ์ทั้งหลาย ซึ่งแต่ละตนมีหน้าที่แตกต่างกัน
มีสภาพชื่อภคพลดีเป็นที่ประชุม เมืองนี้มีต้นไม้มากมายออกผล
เป็นนิธย์ และดารดาษไปด้วยหมุ่นกต่างๆ ทั้งนกยูงนกกระเรียน
นกकुเหว่า ซึ่งต่างร้องประสานด้วยเสียงอันไพเราะ อีกทั้งยังมี
สระชื่อนพินิตึงดงามตลอดกาล

ท้าวเวสสุวรรณ มีพระโอรสถึง ๙๑ พระองค์เช่นเดียวกัน
และมีพระนามว่าอินทะเหมือนกันหมด นี่เป็นเรื่องแปลกและน่า
อัศจรรย์ที่ท้าวมหาราชเหล่านี้ทรงมีโอรสเท่ากันและมีชื่อ
เหมือนกัน เมื่อท้าวเวสสุวรรณพร้อมพระโอรสทอดพระเนตรเห็น
พระพุทธเจ้าผู้เบิกบานแล้ว ผู้เป็นเฝ้าพันธู์แห่งพระอาทิตย์ ต่าง
พากันไปถวายบังคมพระพุทธเจ้า กล่าวคำบนบ้อมว่า “ข้าแต่
พระบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอนอบน้อมแด่
พระองค์ ข้าแต่พระอุดมบุรุษ ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมแด่
พระองค์ ขอพระองค์ทรงตรวจดูมหาชนด้วยพระญาณอันรอบรู้
แม้พวกอมมนุษย์ก็ถวายบังคมพระองค์”

คำถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๗

เมื่อถวายบังคมแล้ว ได้ย่อนความว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ในบรรดาเหล่ามนุษย์ทั้งหลาย ที่ข้าพระองค์ได้ทูลไปแล้วว่า มนุษย์ที่มีศรัทธาก็มี ไม่มีศรัทธาก็มี ข้าแต่พระผู้เจริญทุกข์ อาณานาฎิยรักษ์นี้จะเป็มนนตคัมครองรักษาไม่ให้มนุษย์เบียดเบียน และเพื่อสุขสำราญของภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า สาวกของพระองค์ที่เป็นภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา หากทรงจำตั้งใจจำอย่างดีในใจความของอาณานาฎิยรักษ์ที่กล่าวถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีตนี้ มนุษย์ก็ไม่อาจเบียดเบียน มนุษย์ที่ข้าพระองค์ได้กล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นยักษ์ ยักษิณี บุตรธิดายักษ์ เป็นมหาอำมาตย์ยักษ์ เป็นบริษัทยักษ์ เป็นยักษ์ผู้รับใช้ เป็นคนธรรพ์ เป็นนางคนธรรพ์ เป็นบุตรคนธรรพ์ เป็นธิดาคนธรรพ์ หรือจะเป็นมหาอำมาตย์ของคนธรรพ์ รวมไปถึงกุมภภัณฑ์ เป็นนางกุมภภัณฑ์ เป็นบุตรธิดากุมภภัณฑ์ เป็นมหาอำมาตย์ของกุมภภัณฑ์ เป็นกุมภภัณฑ์บริษัท เป็นกุมภภัณฑ์ผู้รับใช้ อีกทั้งนาค นางนาค บุตรธิดาของนาค หรือจะเป็นมหาอำมาตย์ของนาค เป็นนาคบริษัท นาคผู้รับใช้ มนุษย์เหล่านี้เมื่อมีจิตประทุษร้าย ก็จะได้ติดตาม จะยืนใกล้หรือนอนใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๘

เพื่อทำความหวาดสะดุ้งให้บังเกิดขึ้นแก่ท่านเหล่านั้น

ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ ไม่ใช่ที่ท่านผู้ปกครองจะไม่ว่ากล่าวอมนุษย์ที่ดุร้าย ร้ายกาจ แต่อมนุษย์เหล่านี้ไม่เชื่อฟัง ท้าวมหาราชผู้ปกครอง ไม่เชื่อยักษ์เสนาบติของท้าวมหาราช ไม่เชื่อถ้อยคำของยักษ์รองเสนาบติของท้าวมหาราช อมนุษย์เหล่านี้เป็นข้าศึกศัตรูของท้าวมหาราช เช่นเดียวกับโจรในแว่นแคว้นของพระราชามคร โจรเหล่านั้นไม่เชื่อพระราชามคร ไม่เชื่อเสนาบติของพระราชามคร ไม่เชื่อถ้อยคำของเสนาบติของพระราชามคร ไม่เชื่อรองเสนาบติของพระราชามคร มหาโจรเหล่านั้นเป็นข้าศึกศัตรูของพระราชามคร ฉันทิอมนุษย์ทั้งหลายที่ดุร้าย ร้ายกาจ ทำเกินกว่าเหตุ อมนุษย์เหล่านั้นก็เป็นข้าศึกศัตรูของท้าวมหาราช ฉันทัน

ส่วนอมนุษย์ผู้ใดผู้หนึ่ง ที่ข้าพระองค์กล่าวถึงนี้ ไม่ว่าจะเป็นพวกยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ นาคที่เป็นมิชฌาปฏิญฺธิ จะคอยประทุษร้ายภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาผู้ทำความเพียร คอยกลั่นแกล้งไม่ให้มีสมาธิในการบำเพ็ญเพียร การที่ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา เรียนรู้आภูฏานาฎิยรักษมณฑลแล้ว จะได้รับการคุ้มครองป้องกันภัย เพื่อความผาสุกในการบำเพ็ญสมณธรรม เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งพระเจ้าข้า ควรให้พุทธบริษัททรงจำเอาไว้”

คาถากันยักษ์ ตอนที่ (๒)

๖๕

สำหรับการคาถาโทษมนุษย์ที่ไปเบียดเบียนผู้ประพฤติธรรมนั้น ท้าวเวสสวัณได้กราบทูลว่ามีอยู่ ๗ ประการได้แก่ ประการที่ ๑ มนุษย์ตนนั้นจะไม่ได้สักการะหรือความเคารพในบ้านหรือในนิคมของข้าพระพุทธเจ้า ประการที่ ๒ จะไม่ได้วัตถุหรือที่อยู่ในราชธานีที่ชื่อว่าอาฬกมันทา ประการที่ ๓ จะไม่พึงได้เข้าสมาคมของพวักยักข์ของข้าพระพุทธเจ้า ประการที่ ๔ มนุษย์ทั้งหลายจะไม่ทำการอาวาทะและวิวาหะกับมนุษย์นั้น ประการที่ ๕ จะได้รับการบริภาษและถูกดูหมิ่นจากมนุษย์ด้วยกัน ประการที่ ๖ ห้ามใครคบค้าสมาคมด้วยหรือการคว่ำบาตรนั่นเอง และสุดท้าย ประการที่ ๗ มนุษย์ทั้งหลายจะผ่าศีรษะมนุษย์ตนนั้นออกเป็น ๗ เลี่ยง เรื่องราวจะเป็นอย่างไร หลวงพ่อจะนำมาเล่าในโอกาสต่อไป

ให้พวกเราทุกคนหมั่นเจริญสมาธิภาวนา ตริภะระลึกนึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้เสมอๆ เพราะพระองค์สามารถปกป้องคุ้มครองผองภัยให้เราได้ อานุภาพของพระรัตนตรัยนั้นยิ่งใหญ่ไม่มีประมาณ ช่วยขจัดทุกข์โศกโรคภัยได้จริง ยิ่งถ้าเรามีความเลื่อมใสมาก อานุภาพก็ยิ่งเกิดขึ้นมาก จะทำให้เราสมหวังตั้งใจทุกประการ

